

mgr Monika Quinn

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie

STRESZCZENIE ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

„Ballada w romantycznej muzyce fortepianowej - powstanie, forma, odniesienia literackie, interpretacja - na przykładzie wybranych utworów: *Ballady g-moll op.23 F. Chopina, Ballady h-moll F. Liszta, IV Ballad op.10 J. Brahmsa, Ballady g-moll op.24 E. Griega oraz Ballady g-moll op.18 J. Zarębskiego*”

Niniejsza dysertacja przedstawia badawcze ujęcie ballady fortepianowej jako gatunku niezwykle pojemnego i różnorodnego, powstałego w XIX wieku, reprezentatywnego dla epoki Romantyzmu i jej założeń filozoficzno-estetycznych. W dorobku kompozytorów tego okresu ballada przybierała rozmaite formy i rozmiary, wynikające z twórczego podejścia do kształtowania struktur kompozycji, ich charakteru, a także stylistyki i języka muzycznego wyrazu. Mimo różnic, zaobserwowanych pomiędzy omawianymi w pracy utworami, głównym założeniem niniejszej rozprawy doktorskiej jest istnienie pewnych wspólnych i unikalnych cech, definiujących gatunek ballady fortepianowej. Wskazanie tych cech jako idiomu balladowości stanowi oryginalne rozwiązanie podjętego problemu artystycznego.

Praca składa się z VII rozdziałów.

- ◆ W I rozdziale przedstawiona została geneza i historia rozwoju gatunku ballady ludowej, literackiej i wokalne z uwzględnieniem tła historycznego i społecznego;
- ◆ w rozdziałach II-VI, zgodnie z chronologią powstania, Autorka omawia kolejno: *Balladę g-moll op.23 F. Chopina, Balladę h-moll F. Liszta, Ballady op.10 J. Brahmsa; Balladę g-moll op.24 E. Griega oraz Balladę g-moll op.18 J. Zarębskiego*. Opracowanie każdej kompozycji zawiera pięć podstawowych podrozdziałów: wprowadzenie, przedstawienie okoliczności powstania utworu, jego analizę formalną, przedstawienie zagadnień interpretacyjnych oraz podsumowanie;
- ◆ ostatni, VII rozdział to konkluzja, w której Autorka zidentyfikowała najważniejsze cechy gatunku XIX-wiecznej ballady fortepianowej.